

Επί Σχεδίου Νόμου «περί συμπληρώσεως του Ν.Α. 1361/73 «περί καταργήσεως του Σμήνους 'Ανθελονοσιακού Πολέμου».

Προς την Βουλήν των 'Ελλήνων

Διὰ τοῦ Ν.Α. 1361/73 «περί καταργήσεως τοῦ Σμήνους 'Ανθελονοσιακού Πολέμου» (ἄρθρον 2 παρ. 2 τοῦ ἐξ ἵπταμένων προσωπικὸν δύναται νὰ διατεθῇ εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Πολιτικῆς Ἀεροπορίας διὰ κοινῆς Ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ναυτιλίας — Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν) δὲν προσεβλήθη ἡ διάθεσις τῶν μηχανικῶν ἀεροσκαφῶν.

Τούτο εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα οἱ μηχανικοὶ ἀεροπλάνων (δύο τὸν ἀριθμὸν) νὰ ὑποκαταστούν εἰς διοικητικὰς Ὑπηρεσίας ὑφιστάμενοι ἐπαγγελματικῶν μαρτυριῶν ἐπὶ ζήτησι τοῦ Δημοσίου.

Πρὸς ἄρτιν τῶν ἀνωτέρω ἤχθημεν εἰς τὴν Σύνταξιν σχεδίου Νόμου συμπληροῦντος τὴν ἀνωτέρω διάταξιν καὶ ἀποσκοποῦντος εἰς τὴν διάθεσιν τῶν μηχανικῶν ἀεροπλάνων εἰς φυσικὸν φορέα ταύτησιν εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Πολιτικῆς Ἀεροπορίας τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν, ἧς εἶναι χρονοδοσιῶν τούτους εἰς ἔργα ἀνάλωγα τῶν προσόντων καὶ τῆς ἐξειδικότητός των, διότι νὰ μὲν δὲν ἀπαγορεύει μηχανικοὺς διὰ τὴν συντήρησιν τῶν ἰδίων αὐτῆς πτητικῶν μέσων, πλὴν ὅμως ἔχει ἀνάγκη Ὑπηρεσιῶν μηχανικῶν ἀεροσκαφῶν πρὸς διενέργειαν ἐλέγχου ἐπὶ βιωτικῶν ἀεροπορίας (Ν.Α. 1127/1972).

Ἡ διάταξις ὁδὸν συμπληροῦται ὡς ἀκολούθως:

«3. Μηχανικοὶ ἀεροπλάνων τοῦ καταργουμένου Σμήνους 'Ανθελονοσιακού Πολέμου, κεκτημένοι πτυχίον τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν, ὑπὸ τὰς αὐτὰς ἐν παραγράφῳ 2 τοῦ παρόντος ἄρθρου μνημονευόμενας προϋποθέσεις, διατίθενται εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Πολιτικῆς Ἀεροπορίας τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 8 Ἀπριλίου 1976

Οἱ Ὑπουργοὶ

Προεδρίας Κυβερνήσεως Κοινων. Ὑπηρεσιῶν
Γ. ΡΑΛΛΗΣ Κ.Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ
Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν
Κ. ΒΟΓΙΑΤΖΗΣ

ΝΟΜΟΘΕΤΙΚΟΝ ΔΙΑΤΑΓΜΑ ΥΠ' ΑΡΙΘ 1361

Περί καταργήσεως τοῦ Σμήνους 'Ανθελονοσιακού Πολέμου.

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ
ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, ἀπεφασισμένων καὶ διατάσσων:

Ἄρθρον 1.

1. Τὸ Σμῆνος 'Ανθελονοσιακού Πολέμου (Σ.Α.Π.) τὸ ὑπαγόμενον εἰς τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, καταργεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

2. Τὰ ἀεροσκάφη, τὰ ἀνταλλακτικὰ καὶ τὸ διὰ τὴν συντήρησιν τούτων ὑλικὸν, παραχωροῦνται δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν κατὰ πλήρη κυριότητα ἐξ ἡμετέρας εἰς ἑκατέραν τῶν Ἀεροπορικῶν Λεσχῶν Ἀθηνῶν καὶ Θεσσαλονίκης.

3. Αἱ λεπτομέρειαι ἐφαρμογῆς τοῦ παρόντος ἄρθρου καθορίζονται διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν ἐπὶ τῶν Κοινωνικῶν Ὑ-

πηρεσιῶν καὶ Ἀεροπορίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν τοῦ Ὑπουργοῦ δημοσιευόμενης διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἄρθρον 2.

3-12-16

1. Τὸ ἐπὶ σχέσει ἐργασίας βιωτικῶν Δικαίου προσωπικὸν τοῦ καταργουμένου Σμήνους 'Ανθελονοσιακού Πολέμου δύναται νὰ διατηρηθῇ παρὰ τῷ Ὑπουργεῖῳ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἢ διατεθῇ δι' ἀποφάσεως τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν εἰς ἐποπτευόμενα ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου τούτου Νημικά Πρόσωπα Δημοσίου Δικαίου.

2. Τὸ ἐξ ἵπταμένων προσωπικὸν δύναται νὰ διατεθῇ εἰς τὴν Ὑπηρεσίαν Πολιτικῆς Ἀεροπορίας διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν.

3. Ἡ κατὰ τ' ἀνωτέρω διατήρησις ἢ διάθεσις τῶ προσωπικοῦ ἐνεργεῖται κατόπιν αἰτήσεως τῶν ἐνδιαφερομένων ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας δύο μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐνάρξεως τῆς ἐσχῆς τοῦ παρόντος.

Οἱ διατηρούμενοι ἢ διατιθέμενοι ἀποτελοῦν ἐφεξῆς προσωπικὸν τῶν εἰς ἃς διατίθενται Ὑπηρεσιῶν καὶ ἐξακολουθοῦν ὑπηρετοῦντες ὑπὸ τὴν αὐτὴν ὡς μέχρι τοῦδε σχέσιν ἐργασίας.

4. Οἱ μὴ διατηρούμενοι ἢ διατιθέμενοι ἀπολύονται αὐτοδικαίως δικαιούμενοι τῆς ἐν ἄρθρῳ 12 παρ. 4 τοῦ Ν.Α. 169/69 καθοριζομένης ἀποζημιώσεως.

Ἄρθρον 3.

1. Εἰς τοὺς ἵπταμένους ἐκ τοῦ ἄρθρου 2 τοῦ παρόντος προσωπικοῦ χορηγεῖται, διὰ τὰς κατὰ τὸ ἔτος 1969 πραγματοποιηθείσας πτήσεις, πτητικὸν ἐπίδομα καθοριζόμενον διὰ κοινῆς ἀποφάσεως τῶν Ὑπουργῶν Οἰκονομικῶν, Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν καὶ Ναυτιλίας, Μεταφορῶν καὶ Ἐπικοινωνιῶν δι, ἧς θὰ προβλέπωνται καὶ οἱ ἔρι καταβολῆς τούτου.

2. Ἡ δαπάνη τοῦ ἐπιδόματος βαρύνει τὸν προϋπολογισμὸν τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν τρέχοντος οἰκονομικοῦ ἔτους.

Ἄρθρον 4.

Ἡ ἐσχῆς τοῦ παρόντος ἀρχεῖται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 10 Μαρτίου 1973

Ἐν Ὄνοματι τοῦ Βασιλέως

Ο ΑΝΤΙΒΑΣΙΛΕΥΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ

Ὁ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΙ

ΣΥΓΓΙΑΝΟΣ ΠΑΤΤΑΚΟΣ

ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΜΑΚΑΡΕΖΟΣ

ΤΑ ΜΕΛΗ

ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΣ, ΙΩΑΝ. ΑΓΑΘΑΓΓΕΛΟΥ, ΦΑΙΔΩΝ ΑΝΝΙΝΟΣ — ΚΑΒΑΛΛΙΕΡΑΤΟΣ, ΑΔΑΜ. ΑΝΔΡΟΥΤΣΟΠΟΥΛΟΣ, ΟΡΕΣΤ. ΠΙΑΚΑΣ, ΝΙΚ. ΕΦΕΣΙΟΣ, ΚΩΝΣΤ. ΚΑΡΥΔΑΣ, ΙΩΑΝ. ΚΟΥΛΗΣ, ΑΓΓΕΛ. ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗΣ, ΝΙΚ. ΓΚΑΝΤΩΝΑΣ, ΙΩΑΝ. ΛΑΔΑΣ, ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ, ΒΑΣ. ΤΣΟΥΜΠΑΣ.

Ἐδωρῆθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 14 Μαρτίου 1973

Ὁ ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ

ΑΓΓΕΛΟΣ ΤΣΟΥΚΑΛΑΣ

Ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου «περὶ κυρώσεως τῆς Συμβάσεως ἐπὶ τῶν ψυχοτρόπων οὐσιῶν, τοῦ 1971».

Πρὸς τὴν Βουλὴν τῶν Ἑλλήνων

1. Τὰ Κράτη-Μέλη τῶν Η.Ε. συνῆλθον εἰς διάσκεψιν εἰς τὸ Κέντρον Διασκέψεων τοῦ Χόφμπουργκ Βιέννης τὴν 19ην Φεβρουαρίου 1971, διὰ τὴν υἱοθέτησιν, ἀφ' ἑνὸς μὲν ἐνὸς διεθνoῦς νομικοῦ Ὀργάνου Ἐλέγχου ἐπὶ τῶν ψυχοτρόπων οὐσιῶν, ἀφ' ἑτέρου δὲ διὰ τὴν ἔγκρισιν, συνταχθείσης ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ναρκωτικῶν, Συμβάσεως περὶ ψυχοτρόπων οὐσιῶν, ἣτις περιλαμβάνει 33 ἄρθρα.

2. Εἰς τὴν διάσκεψιν ταύτην, κατόπιν ἐντολῆς τῆς Κυβερνήσεώς μας, μετέβη καὶ ἔλαβε μέρος ὡς ἐκπρόσωπος τῆς Χώρας μας ὁ Καθηγητὴς Βιολογικῆς Χημείας τοῦ Πανεπιστημίου Ἀθηνῶν κ. Κ. ΜΟΙΡΑΣ, ὅστις καὶ προσπέγραψε, κατ' ἀρχὴν, μετὰ τὴν ἐπιφύλαξιν τῆς ἐπικυρώσεως ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, τὴν 21ην Φεβρουαρίου 1971, τὸ συνταχθέν πρῶτόκολλον περὶ ψυχοτρόπων οὐσιῶν.

3. Τὸ ἀντικείμενον τῆς διασκέψεως ἦτο ὅπως ἐφοδιάσῃ τὴν διεθνή κοινότητα δι' ἑνὸς ὄργανου ἐξασφαλίζοντος τὸν ἀποδοτικὸν ἐλεγχὸν τῶν ψυχοτρόπων οὐσιῶν, πραισιθησιολόγων, ὡς εἶναι τὸ LSD καὶ ἡ Mescaline καὶ τῶν διεγερτικῶν ἢ τῶν καταπραϋντικῶν τοῦ κεντρικοῦ νευρικοῦ συστήματος (τονωτικά, ὑπνωτικά με βάσιν τὰ βαρβιτουρικά καὶ ἓνα μέγαλον ἀριθμὸν καταπραϋντικῶν) ἢ χρῆσις τῶν ὁποίων, ἀκόμη καὶ ἡ κατάχρησις, αὐξάνεται συνεχῶς ἀνά τὸν κόσμον.

4. Τὰς ἀνωτέρω ἀναφερομένας οὐσίας ἢ ὑπὸ κύρωσιν Διεθνῆς Συμβάσεως περὶ ψυχοτρόπων οὐσιῶν, κατανέμει εἰς τέσσαρας (4) πίνακας. Οὕτως ὁ I πίναξ περιλαμβάνει 10 οὐσίας, ὁ II πίναξ 6 οὐσίας, ὁ III πίναξ 5 καὶ ὁ IV πίναξ 11 οὐσίας.

5. Τὴν Χώραν μας ἀπασχολεῖ σοβαρῶς τὸ πρόβλημα τῆς Δημοσίας Ὑγείας καὶ τὸ κοινωνικὸν τοιοῦτον, τὰ ὁποῖα δημιουργοῦνται ἐκ τῆς καταχρήσεως ὠρισμένων ψυχοτρόπων οὐσιῶν, καθὼς καὶ τὸ πρόβλημα τοῦ παρανόμου ἐμπορίου τούτων.

6. Ἐπομένως, εἶναι ἀπαραίτητον νὰ ληφθοῦν διεθνῶς δραστικὰ μέτρα διὰ νὰ περιορισθῇ ἡ χρῆσις τῶν ψυχοτρόπων οὐσιῶν ἀποκλειστικῶς διὰ νομίμους σκοποὺς.

Συγχρόνως διὰ τῆς ὑπὸ κύρωσιν Συμβάσεως, διὰ τοῦ παρόντος Νόμου ἀναγνωρίζεται ὅτι ἡ χρησιμοποίησις τῶν οὐσιῶν τούτων δι' ἰατρικοὺς καὶ ἐπιστημονικοὺς σκοποὺς

εἶναι ἀπαραίτητος καὶ ὅτι οὐδὲν πρέπει νὰ περιορισθῇ, αὐθαίμακῶς ἢ ἀλογίτως ἡ δυνατότης προμηθείας τούτων, διὰ τοὺς ὡς ἄνω σκοποὺς.

7. Ἡ Χώρα μας ὡς Μέλος-Κράτος τῶν Η.Ε. ἐνδιαφερομένη διὰ τὴν ψυχικὴν καὶ σωματικὴν υγείαν τῆς ἀνθρωπότητος, ἔχουσα τὴν θέλησιν ν' ἀντιμετωπίσῃ ὁρθῶς τὸ πρόβλημα τῆς Δημοσίας Ὑγείας συγχρόνως δὲ καὶ τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα, τὸ ὁποῖον ἀπορρέει ἐκ τῆς καταχρήσεως ὠρισμένων ψυχοτρόπων οὐσιῶν καὶ θεωροῦσα ἀναγκαίαν τὴν λήψιν αὐστηρῶν μέτρων, ἐπὶ διεθνoῦς ἐπιπέδου, διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς χρήσεως τῶν οὐσιῶν τούτων, διὰ νομίμους σκοποὺς, θὰ πρέπει νὰ πρὸβῃ εἰς τὴν κύρωσιν τῆς Συμβάσεως ἐπὶ τῶν ψυχοτρόπων οὐσιῶν, τοῦ 1971 ἵνα αὕτη καταστῇ νόμος τοῦ Κράτους.

8. Πρὸς τούτοις, καθιστᾶται γνωστὸν ὅτι τὰς ἀρμοδίας ὑπηρεσίας πρὸ πολλοῦ ἀπασχόλησε τὸ θέμα τῆς χρήσεως καὶ καταχρήσεως τῶν ψυχοτρόπων καὶ νευροληπτικῶν οὐσιῶν.

Οὕτω διὰ τοῦ δημοσιευθέντος ὑπ' ἀριθμ. 1176/14.6.71 Ν. Δ/τος (ΦΕΚ 110/6.7.72 τεῦχος Α') «περὶ τροποποιήσεως καὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν. Δ/τος 743/70» ἄπασαι αἱ οὐσίαι αἱ ἀναφερόμεναι εἰς τὴν ὑπὸ κύρωσιν Σύμβασιν κατενεμήθησαν εἰς τὰς 4 κατηγορίας τοῦ Διατάγματος τούτου (ἄρθρον 1) καὶ ἐθεσπίσθησαν αὐστηρὰ μέτρα ὅσον διὰ τὴν εἰσαγωγὴν, ὅσον καὶ διὰ τὴν περαιτέρω διακίνησιν τῶν.

9. Κατόπιν τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων ὑποβάλλομεν ὑπὸ τὴν ἡμετέραν ἔγκρισιν τὸ παρὸν σχέδιον Νόμου.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 22 Ἰανουαρίου 1976

Οἱ Ὑπουργοί

Ἐξωτερικῶν

Κοιν. Ὑπηρεσιῶν

ΔΗΜ. ΜΠΙΤΣΙΟΣ

Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περὶ κυρώσεως τῆς ἀπὸ 21ης Φεβρουαρίου 1971 Συμβάσεως ἐπὶ τῶν ψυχοτρόπων οὐσιῶν.

Ἄρθρον 1.

Κύρωσις Συμβάσεως.

Κυροῦται ἡ ἀπὸ 21 Φεβρουαρίου 1971 ἐν Βιέννῃ ὑπογραφεῖσα σύμβασις ἐπὶ τῶν ψυχοτρόπων οὐσιῶν, τῆς ὁποίας τὸ κείμενον ἐπέται ἐν πρωτοτύπῳ καὶ ἐν μεταφράσει εἰς τὴν Ἑλληνικὴν ὡς ἀκολούθως :

Επί του σχεδίου Νόμου «περί τροποποιήσεως του Α.Ν. 86/1967 «περί επίβολής κυρώσεων κατά των καθυστερούντων την καταβολήν και την απόδοσιν εισφορών εις Όργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως».

Προς την Βουλήν των Ελλήνων

Διά του Α.Ν. 86/1967 καθιερώθη αυστηρότερα, εν σχέσει προς το προϊσχύον νομικόν καθεστώς, αντιμετώπισις των διαπραττομένων αδικημάτων της καθυστέρησεως καταβολής και απόδοσεως εις τους δικαιούχους ασφαλιστικούς οργανισμούς των υπέρ αυτών ασφαλιστικών εισφορών, καταργηθειών των προϋρισταμένων σχετικών διατάξεων.

Πέραν των αυστηρότερων ποινών ως καθιέρωσεν ο Α.Ν. 86/67, εν παρ. 3 του άρθρου 1 αυτού, περιελήφθη διάταξις έχουσα ούτω: «Μετατροπή ή αναστολή της επιβαλλομένης ποινής δεν επιτρέπεται, ή δε άσκησις της έφέσεως δεν έχει ανασταλτικόν αποτέλεσμα».

Υπό οργανώσεων διαφόρων παραγωγικών τάξεων διατυπώται το αίτημα καταργήσεως της ανωτέρω διατάξεως της παρ. 3 επί τῷ λόγῳ ότι αὕτη εἶναι ὑπεράφαιαν αὐτηγὰ καὶ ἀποτελεῖ παρέκκλισιν ἐκ γενικῶν διατάξεων, ἀποστεροῦσα τοὺς καταδικαζομένους ἐκ προβλεπόμενων ὑπὸ τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος καὶ τῆς Ποινικῆς Δικονομίας εὐεργετημάτων, ὡς τῆς μετατροπῆς τῆς ποινῆς, τῆς παροχῆς ἀνασταλτικῶν ἀποτελέσματος εἰς τὴν έρεσιν, τῆς ἀναστολῆς ἐκτελέσεως τῆς ποινῆς.

Ἐκ τῆς πρακτικῆς ἔχει διαπιστωθῆ ὅτι ἔνεκα τῆς ἀστυρότητος τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 86/67 θυσιάζονται ἡ ἐφαρμογὴ τούτων ὑπὸ τῶν ποινικῶν δικαστηρίων, ἐν ἐπιβολῇ δὲ ποινῆς, ἔνεκα τῆς ἀποστερήσεως τῶν καταδικαζομένων παντὸς προστατευτικῶ μέσου, ὀδηγοῦνται οὗτοι εἰς τὰς φυλακάς, χωρὶς οἱ Ἀσφαλιστικοὶ Ὄργανοι νὰ ἔχων ὄφελος ἐκ τῆς τοιαύτης μεταχειρίσεως τῶν θρελιετῶν.

Ἐν ὄψει τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθέντων, ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὸ γεγονός ὅτι, ἡ μὴ ἐμπρόθετος καταβολὴ τῶν εισφορῶν, δὲν ὀφείλεται πάντοτε εἰς ὑπαιτιότητα τῶν ὑποχρέων, παρίσταται ἀνάγκη ὅπως ἀμβλυνθῇ ἡ ἀστυρότης τοῦ Α.Ν. 86/67, εἰς τρόπον ὥστε νὰ ὑφίσταται μὲν ἡ πρόβλεψις ἐπιβολῆς ἀστυρῶν ποινῶν, νὰ μὴ συνοδεῶνται ὅμως αὗται καὶ μὲ ἐξοντωτικὰς ἐνίστις διὰ τοὺς καταδικαζομένους περαιτέρω συνεπείας.

Ὡς ἄρθετέρα αντιμετώπισις τοῦ θέματος κρίνεται ἡ καταργήσις τῆς ρηθείσης διατάξεως τῆς παρ. 3 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 86/67, τῆς ἀποκλειούσης τὴν μετατροπὴν τῶν ποινῶν κλπ. καὶ τῆς ἀπαξίσεως τῆς ὑπὸ στοιχ. η' περιπτώσεως τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 82 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 790/1970, δι' ἧς ἀπολείεται ἡ μετατροπὴ τῆς ποινῆς εἰς τὰς περιπτώσεις καταδικῆς διὰ παράβασιν τοῦ Α.Ν. 86/1967.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1976

Οἱ Ὑπουργοὶ

Δικαιοσύνης Κοιν. Ὑπηρεσιῶν
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ Κ. Μ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΑΙ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ.

Επί του σχεδίου Νόμου «περί τροποποιήσεως του Α.Ν. 86/1967 «περί επίβολής κυρώσεων κατά τῶν καθυστερούντων την καταβολήν και την απόδοσιν εισφορῶν εις οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως».

Α) Α.Ν. 86/1967 «περί επίβολής κυρώσεως κατά τῶν καθυστερούντων την καταβολήν και την απόδοσιν εισφορῶν εις οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως».

1.
2.
3. Μετατροπή ή αναστολή τῆς επιβαλλομένης ποινῆς δὲν επιτρέπεται, ή δὲ άσκησις τῆς έφέσεως δὲν έχει ἀνασταλτικόν αποτέλεσμα.

3-12-16

Β) Ἄρθρον 82 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 790/1970.

1.
2. Ἡ κατὰ τὴν προηγουμένην παράγραφον μετατροπὴ ἀποκλείεται εἰς τὰς περιπτώσεις 1) 2)
3) καταδικῆς διὰ παράβασιν α) β) η) τοῦ Α.Ν. 86/1967 «περί επίβολής κυρώσεων κατά τῶν καθυστερούντων την καταβολήν και την απόδοσιν εισφορῶν εις οργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως».

ΣΧΕΔΙΟΝ ΝΟΜΟΥ

Περί τροποποιήσεως του Α.Ν. 86/1967 «περί επίβολής κυρώσεων κατά τῶν καθυστερούντων την καταβολήν και την απόδοσιν εισφορῶν εις Ὄργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως».

Ἄρθρον 1.

Αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 86/1967 «περί επίβολής κυρώσεων κατά τῶν καθυστερούντων την καταβολήν και την απόδοσιν εισφορῶν εις Ὄργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως» ὡς καὶ τῆς ὑπὸ στοιχ. η' περιπτώσεως τῆς παρ. 2 τοῦ άρθρου 82 τοῦ Ποινικοῦ Κώδικος ὡς τοῦτο ἀντικατεστάθη ὑπὸ τοῦ άρθρου 3 τοῦ Ν.Δ. 790/1970, καταργοῦνται.

Ἄρθρον 2.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεώς του διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 6 Μαΐου 1976

Οἱ Ὑπουργοὶ

Δικαιοσύνης Κοιν. Ὑπηρεσιῶν
Κ. ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ ΚΩΝ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΚΘΕΣΙΣ

Τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου τοῦ Κράτους (ἄρθρον 75 παράγρ. 1 τοῦ Συντάγματος) ἐπὶ τοῦ σχεδίου Νόμου τοῦ Ὑπουργείου Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν «περί τροποποιήσεως τοῦ Α.Ν. 86/1976 «περί επίβολής κυρώσεων κατά τῶν καθυστερούντων την καταβολήν και απόδοσιν εισφορῶν εις Ὄργανισμούς Κοινωνικής Ασφαλίσεως».

Διὰ τῶν διατάξεων τῶν παρ. 1 καὶ 2 τοῦ άρθρου 1 τοῦ Α.Ν. 86/1967, ὀρίζεται ὅτι, ὅστις ὑπέχων νόμιμον ὑποχρέωσιν καταβολῆς ἢ ἀποδόσεως εἰς τοὺς δικαιούχους Ἀσφαλιστικούς Ὄργανισμούς τῶν ὑπὲρ αὐτῶν ασφαλιστικῶν εισφορῶν δὲν καταβάλλει ταύτας, τιμωρεῖται διὰ φυλακίσεως ἢ χρηματικῆς ποινῆς.

Ἐξ ἄλλου διὰ τῶν διατάξεων τῆς παραγράφου 3 τοῦ ὡς ἄνω άρθρου ὀρίζεται ὅτι, μετατροπὴ ἢ ἀναστολή τῆς επιβαλλομένης ποινῆς δὲν επιτρέπεται, ή δὲ άσκησις τῆς έφέσεως δὲν έχει ἀνασταλτικόν αποτέλεσμα.

Ἡδὲ, διὰ τοῦ παρόντος νομοσχεδίου ὀρίζεται ὅτι, ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ μεθεπομένου τῆς ἰσχύος τοῦ μηνός, αἱ διατάξεις τῆς παραγράφου 3 τοῦ άρθρου 1 τοῦ ὡς ἄνω Α.Ν. 86/1967 καταργοῦνται.

Ἐκ τῶν προτεινομένων διατάξεων δὲν προκλοῦνται οικονομικαὶ ἐπιπτώσεις ἐπὶ τοῦ Κρατικοῦ Προϋπολογισμοῦ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Φεβρουαρίου 1976

Ὁ Γενικὸς Διευθυντῆς
ΝΙΚ. ΒΑΛΗΣ